

Motion till riksdagen

1989/90:Sf56

av Eva Johansson m.fl. (s)

med anledning av prop. 1989/90:105 om samordnat flyktingmottagande och nytt system för ersättning till kommunerna, m.m.

I propositionen föreslås ett schablonbidrag till kommunerna för att täcka kostnaderna vid flyktingmottagningen. Det är ett bra förslag som ökar flexibiliteten och ger möjligheter att använda resurserna effektivare.

Förslaget innebär att kommunerna får ett särskilt bidrag för de flyktingar som på grund av ålder eller handikapp inte bedöms stå till arbetsmarknadens förfogande.

Dessutom föreslås att kommunerna skall kunna få ersättning för extraordinära kostnader för flyktingmottagandet.

Det är angeläget att dessa båda ersättningsformer utformas så att kommunerna stimuleras att ta emot flyktingar som visserligen kan förväntas stå till arbetsmarknadens förfogande, men där inträdet på arbetsmarknaden kan förväntas ta avsevärt längre tid än "normalfallet". Det kan röra sig om flyktingar med stora utbildningsbehov, ensamstående föräldrar eller personer med men av krig och tortyr eller andra handikapp. I de fall där man redan vid upprättandet av den s.k. individuella introduktionsplanen kan förutse att tiden fram till dess att personen kan bli ekonomiskt självständig kommer att bli avsevärt längre än normalt, bör det vara möjligt för kommunerna att få förlängt statligt stöd. Annars riskerar flyktingar, som har större problem än "normalflyktingen" men ändå förväntas kunna arbeta så småningom, att få svårt att hitta placeringar i kommunen. Det är angeläget att reformen fortlöpande utvärderas just från dessa utgångspunkter.

I propositionen föreslås att för anhörig till flykting, som ansökt om uppehållstillstånd inom två år från det att flyktingen tagits emot i en kommun, skall ersättning utgå på samma villkor som för flyktingar. Det är ett bra förslag som ger kommunerna ersättning för en kostnad som växer alltmer. Erfarenheten är dock att relativt få har etablerat sig så fast i vårt land efter enbart två år att det är möjligt att ta emot t.ex. äldre föräldrar. Det visar sig att det ofta tar betydligt längre tid. Regeln bör därför utvärderas fortlöpande och en omprövning av tidsramen göras om det visar sig befogat.

Kommuner som tar emot asylsökande i väntan på placering på förläggning får i dag ersättning för kostnader för asylbidrag, bostad och resa till förläggningen när det blir aktuellt. Däremot ersätts inte kommunernas kostnader för t.ex. tolk, olika personalinsatser från socialsekreterare och flykting-samordnare.

I vissa kommuner uppgår dessa insatser till ansevärliga summor. I vart fall i

vissa av storstadskommunerna tar man varje år emot många asylsökande som i avvaktan på plats vid en förläggning bor hos bekanta, släktingar eller på annat sätt. Det bör övervägas hur de kommuner som har en omfattande sådan verksamhet kan få ersättning för extraordinära kostnader.

Mot. 1989/90
Sf56

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av förlängt stöd till kommunerna för vissa flyktingar.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att i den föreslagna utvärderingen ägna särskilt intresse åt frågorna om särskilt utsatta flyktinggruppers möjligheter till kommunplacering och tvåårsregeln för ersättning till kommunerna för anhöriga.

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om stöd till kommuner med extraordinära kostnader för asylsökande.

Stockholm den 15 mars 1990

Eva Johansson (s)

Sylvia Pettersson (s)

Hans Göran Franck (s)

Anita Johansson (s)

Erkki Tammenoksa (s)